

Andrzej Wiśniewski

"Prawo spółdzielcze. Zbiór tekstów", Warszawa 1961 : [recenzja]

Palestra 5/11(47), 49

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

*

Prawo spółdzielcze. Zbiór tekstów, Wyd. Prawn. Warszawa 1961, s. 76.

Od wielu już lat istniała u nas konieczność dostosowania przepisów prawnych do potrzeb szeroko rozwijającego się ruchu spółdzielczego oraz stworzenia podstawy do powstania i rozwoju nie znanych dawniej a obecnie niezwykle ważnych form spółdzielczości. Ustawa o spółdzielniach z 1920 r., mimo wielokrotnych nowelizacji o uzupełnienia jej innymi aktami (np. ustawą o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni z 1948 r.), była już mocno przestarzała i nie dostosowana do nowych warunków. Toteż uchwalenie nowej ustawy z 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach było wydarzeniem dużej miary dla naszego ruchu spółdzielczego.

Nowa ustawa reguluje tryb zakładania i rejestrowania spółdzielni, określa prawa i obowiązki członków, zakres kompetencji organów spółdzielni oraz normuje zasady gospodarki spółdzielni. Ustawa zawiera także przepisy specjalne dla nowych form spółdzielczości, a więc dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielni pracy i spółdzielni budownictwa mieszkaniowego. Druga część ustawy obejmuje przepisy dotyczące związków spółdzielni i Naczelnej Rady Spółdzielczej.

Poza tekstem ustawy, w zbiorze znajduje się jeszcze rozporządzenie Rady Ministrów z 26 lipca 1961 r. w sprawie wydawania oświadczeń o celowości założenia spółdzielni i ich związków oraz o rejestrze spółdzielni i ich związków.

Andrzej Wiśniewski